

Americký stafordšírsky teriér

SILNÝ A VÝKONNÝ

Americký stafordšírsky teriér je pravdepodobne modernou obdobou pôvodného anglického buldoga s primiešaním krvi bieleho anglického teriéra.

Vznikol šľachtením amerického pitbulteriéra a ako nové plemeno ho zaregistrovali v roku 1936. Chovatelia zamerali svoju pozornosť na súťaženie psa nie v bojovej aréne, ale vo výstavnom kruhu. Takto sa začal prehlbovať rozdiel medzi americkým pitbulteriérom, kde sa pri chove ďalej kládol dôraz len na pracovnú stránku a povahu psa, a americkým stafordšírskym teriérom, kde sa chovatelia snažili produkovať psy dokonale zodpovedajúce štandardu a úspešné na výstavách.

Spojili ich psy

„Približne pred dvadsiatimi rokmi som sa začala amatérsky venovať kynológii. Najskôr som mala malého kríženca, neskôr sučku rotvajlera, s ktorou som absolvovala aktívny športový výcvik. Išlo predovšetkým o výcvik poslušnosti, obrany a pachových prác. To viedlo k tomu, že som sa stala profesionálnym psovodom Polície Českej republiky. Vďaka práci som spoznala svojho manžela, ktorý ma zaučil do tajov poľovníctva a poľovníckej kynológie,“ vysvetľuje Veronika Štychová.

Rozhodovanie pri výbere prvého poľovného psa nebolo ľahké. Podľa jej slov ho spreádzali pochybnosti a rozpa-

ky. Chcela také plemeno, ktoré sa bude hodiť do ich poľovného revíru a daných podmienok.

Wamp

„Váhala som medzi veľšterierom, nemeckým poľovným te-

**Veronika sa
svojím sučkám
venuje naplno.**

**Wamp úspešne
zvládla aj
dohľadávku
jeleňa.**

riérom a foxteriérom. Úplnou náhodou som sa však zoznámila s americkým stafordširským teriérom, ktorý má u nás široké poľovné uplatnenie. Spočiatku ma trápili isté pochybnosti, spôsobené najmä verejnou mienkou a medializovanými kauzami o útokoch. Potom sme našli chovateľskú stanicu, ktorú sme čoskoro navštívili. Keď sme prišli, dočkali sme sa vreľého prijatia nielen od majiteľov, ale aj od ich psích priateľov. Uvedomili sme si, že naše obavy boli úplne scestné, rovnako ako názor širokej verejnosti na toto plemeno. A tak nám už nič nebránilo vo výbere šteniatka. Rozhodli sme sa pre sučku menom Wamp.“

Veroniku a jej manžela toto plemeno očarilo predovšetkým svojím vreľým vzťahom k iným zvieratám aj k ľuďom. „Z nášho profesionálneho pohľadu ide o najvyrovnanejšiu a najmilšiu sučku, akú sme kedy mali.“

Výchovou k výsledkom

Americký stafordširský teriér je veľmi odvážny a ochranársky pes. „Určite však nepatrí do rúk začínajúceho kynológa,“ prízvukuje majiteľka. Odporúča ho skôr aktívnym, dôsledným

**Pri zveri
je pokojná
a neagresívna.**

a zodpovedným ľuďom, ktorí ho dokážu fyzicky aj psychicky dostatočne zamestnať. Nevychovaný a dominantný jedinec môže byť veľmi nebezpečný. Pri správnom vedení je však oddaným spoločníkom svojmu pánovi a celej rodine.

„Poľovanie s týmito psami je nadštandardné. Vďaka ich pohyblivosti, rýchlosti,

ovládateľnosti a chuti loviť je to radosť.“ Využiť sa dajú nielen na spoločných, ale aj na individuálnych poľovačkách. Uplatnia sa dokonca vo vodnej práci a v prinášaní malej zveri. „Našu sučku používame aj na dohľadávanie

postrieľanej raticovej zveri. Má skúsenosť predovšetkým s diviakmi, ale nerobí jej problém dohľadať ani srnčiu, jeleniu, mufloniú či inú zver. Bohužiaľ, toto plemeno nepatrí k príliš hlasitým. Hlasitosť sa prejavuje pri ži-

STRUČNÝ ŠTANDARD PLEMENA

Americký stafordširský teriér

Pôvod: Spojené štáty americké.

Originálny názov plemena: American Staffordshire Terrier.

Zaužívaná skratka: AST.

Pôvodné využitie: strážny, výstavný pes.

Dnešné využitie: poľovníctvo, aktívne športy, strážca, spoločník.

Klasifikácia: skupina 3 – teriéry; sekcia 3 – teriéry býčieho typu, bez skúšky.

Celkový vzhľad: solídne stavaný pes, svalnatý, ale pohyblivý. Má byť zavalitý a kompaktný, nemá byť vysokonohý alebo ľahký. Jeho odvaha je príslovečná.

Hlava: stredne dlhá, v celej dĺžke hlboká.

Lebka: široká.

Ťucháč: výhradne čierny.

Papuľa: stredne dlhá, na hornej strane vyklenutá, pod očami prudko klesá.

Čelusť, chrup: dobre vyznačená čelusť. Spodná čelusť musí byť silná a schopná mocne zahryznúť.

Oči: tmavé a okrúhle, dobre osadené do lebky, ďaleko od seba. Okraje očných viečok musia byť pigmentované.

Uši: nasadené vysoko, kupírované alebo nekupírované. Nekupírované uši sa uprednostňujú. Nekupírované uši majú

byť polopostavené, ružičkové alebo vztyčené, ovisnuté uši treba penalizovať.

Krk: ťažký, mierne klenutý, stredne dlhý, od hlavy k pleciam sa rozširuje. Bez voľnej kože.

Hrudník: široký a hlboký. Dobre klenuté rebrá siahajú ďaleko dozadu a sú tesne pri sebe.

Chvost: v pomere k telu krátky, nízko nasadený, stenčuje sa do špice, nesmie byť stočený alebo nesený nad chrbtom. Neskracuje sa.

Predné končatiny: majú byť rovné a so silnými kosťami.

Plecia: mocné a svalnaté. Lopatky dlhé a šikmé.

Zadné končatiny: veľmi svalnaté.

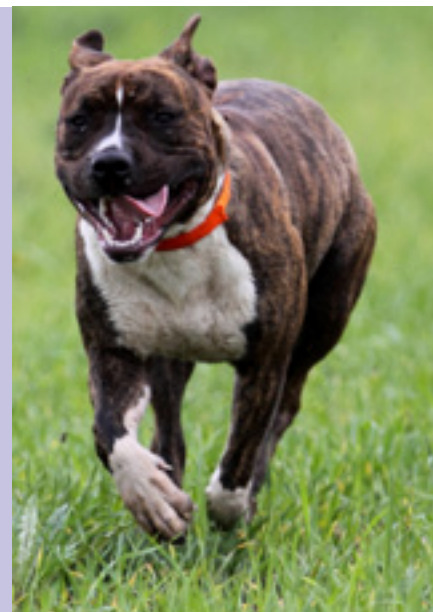
Labky: stredne veľké, dobre klenuté, kompaktné prsty.

Pohyb: musí byť pružný, nie rolujúci alebo mimochod.

Srsť: krátka, hustá, na dotyk pevná, lesklá.

Sfarbenie: všetky farby, jednofarebný, viacfarebný alebo fľakatý. Viac ako 80 % bielej srsti, čierna s pálením alebo pečienková farba sa nemajú podporovať.

Veľkosť: veľkosť a hmotnosť majú

byť v správnom pomere. Má sa uprednostňovať kohútiková výška: psy 46 až 48 cm, sučky 43 až 46 cm.

Chyby: každá odchýlka od uvedených bodov sa má pokladať za chybu, ktorej hodnotenie je v presnom pomere k stupňu odchýlky.

Poznámka: psy musia mať obidva normálne vyvinuté semenníky, úplne zostúpené v miešku.

K deťom má
prekrásny vzťah.

Vizitka

Meno psa: Wamp z Mařenické Fořtovny

Dátum narodenia: 24. 1. 2010

Otec: Rain z Mařenické Fořtovny

Matka: Butterfly z Mařenické Fořtovny

Majiteľka: Veronika Štychová

Skúšky: farbiarske skúšky, farbiarske skúšky duričov

Výstavy: výborná, víťaz triedy, krajský víťaz

„Nátlakové metódy nie sú vhodné, naopak, cvičíme formou hry a s množstvom pochvál a maškrt.“

vej zveri, pri zhasnutej takmer vôbec. V takom prípade sa pes správa ako oznamovač.“

Zvláštne puto

Americký „staford“ sa dá vynikajúco ovládať, samozrejme, záleží na spôsobe výcviku. „Nátlakové metódy nie sú vhodné, naopak, cvičíme formou hry a s množstvom pochvál a maškrt. Domnienka, že na poľovného psa platí len prísnosť a tvrdý prístup, je úplne nezmyselná. Podľa nášho názoru je dobré vychovávať šteňa už v útlom veku, zoznamovať ho s pachom zveri

**Zdravé
a krásne
šteniatka
sú pýchou
každého
chovateľa.**

a brat' ho na vychádzky do poľovného revíru. S výcvikom odporúčam začať v prvom roku života. Veľmi dôležité je vytvoriť si so psom výborný a pevný kontakt. To je základ, na ktorom stojí všetko. Vzťah našej 2,5-ročnej dcérky a našich stafordov je výnimočný. Spája ich zvláštne puto, ktorému rozumejú iba ony. Ale ako sa hovorí, je to len pes, takže dieťa by s ním nikdy nemalo zostať samo.“

Podľa majiteľky je plemeno nenáročné na chov. „Keďže má krátku srst', jediné, čo mu nerobí dobre, je umiestnenie v koterci bez vyhrievania v zimnom období. Obe sučky preto držíme v dome. Čo sa týka pohybu, potrebujú ho toľko ako každé iné plemeno. Stafford si však nevyžaduje žiadnu výnimočnú starostlivosť. Občas ho treba vykúpať a to je všetko. Svoje psy krmím kvalitnou granulovanou stravou. Nie je však na škodu občas im uvariť pochúťku z mäsa, zo zeleniny a ryže alebo z cestovín.“

Príkladnú starostlivosť a pozornosť Wamp majiteľom vrátila v podobe krásneho a vyrovnaného vrhu šteniatok. Ako hovorí Veronika, aj naďalej sa chce stafordom venovať z chovateľskej i z poľovníckej stránky. „Pre mňa je neoceniteľná ich povaha a chuť do práce. Krásny je každý nový deň, čo s nimi prežijem.“

Text: Marianna Rajská,

fotografie: Veronika Štychová